

EL LLENGUATGE

L'assortiment

En castellà existeix el verb «surtir», que ve a correspondre a la nostra forma *sortir*, o que si més no s'hi relaciona etimològicament, però que no s'hi pot traduir sinó excepcionalment. Dit d'una altra manera, només en algun cas especial es pot usar el nostre verb *sortir* amb el mateix significat que el verb castellà «surtir», concretament, expressant l'acció de brollar l'aigua de la terra, encara que fins i tot en aquest cas, tal com acabem de fer nosaltres mateixos, és molt més adequat de recórrer al verb *brollar*. Notem, en canvi, que al costat de *brollador*, derivat d'aquest darrer verb, és també molt usual *sortidor*, que equival exactament a «surtidor».

Un dels significats amb què s'usa més habitualment el verb castellà «surtir» és «proveir (un comerç, una botiga, etc.) de tota mena d'articles, de mercaderies, de productes variats, etc.», per a l'expressió del qual n'hi ha que també recorren, en català, al verb *sortir*, amb una influència del verb del castellà tan evident que els el fa escriure amb *u*. Com que, a més, en fan un verb incoatiu, bé podem dir que en realitat fan ús d'un verb diferent, inexistent en català correcte. El significat que hem indicat s'ha d'expressar per mitjà d'un altre verb, de la mateixa família que *sortir*, que revesteix la forma *assortir*, la qual, per tant, com veiem, conserva la *o* del radical de *sortir*. I és d'aquest verb que hem obtingut, per un procediment normal de derivació, el substantiu *assortiment* i l'adjectiu *assortit*. Convé recordar, per tant, que totes les formes relacionades amb aquesta idea s'escriuen amb *o* i amb el prefix formatiu que comporta el doblament de la *s*, dit altrament, que cal prescindir, com a incorrectes, de les formes «surtit» i «assurtit» de

què encara alguns se serveixen. També és força usual de recórrer a la forma *assortit* com a substantiu però aquesta forma no és admesa, preceptivament, sinó com a adjectiu. La forma substantiva és sempre *assortiment*, per a la qual l'Enciclopèdia admet dos significats, «conjunt de coses assortides» i «quantitat de coses que formen una sèrie més o menys completa».

És també força usual de recórrer a la forma verbal «surtir» en la frase feta «surtir efecte», calcada del castellà. Com hem dit, cal prescindir de l'ús d'aquest verb, però en aquest cas no s'ha de recórrer, certament, a *assortir*, sinó a d'altres verbs com és ara *produir*, *ocasionar*, *originar*, *causar*, etc.

Albert Jané